

שְׂמַחַת תּוֹרָה

בְּכֹל שָׁנָה בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה נִהְגוּ תַלְמִידֵי הַיְשִׁיבָה וְהָרַב צָבִי יְהוּדָה בְּרֵאשֵׁם לְרִקְדָּה עִם סִפְרֵי הַתּוֹרָה בְּרַחוּבוֹת הָעִיר יְרוּשָׁלַיִם.

גַּם כְּשֶׁהָיָה הָרַב זָקֵן וְרַגְלָיו חֲלָשׁוֹת, הוּא הִמְשִׁיךְ לְרִקְדָּה כְּשֶׁסִּפֵּר הַתּוֹרָה בְּיָדָיו. אַחֲרֵי שָׁעָה אָרוּכָה שָׁל רְקוּדִים נִגַּשׁ אֶחָד מִן הַתַּלְמִידִים אֶל הָרַב וְאָמַר לוֹ: "אוֹלֵי אֶעֱזֹר לָרַב לְהַחֲזִיק אֶת סֵפֶר הַתּוֹרָה?" "מַדּוּעַ?" שָׁאַל הָרַב.

"כִּי סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה כְּבֵד מְאֹד", עָנָה הַתַּלְמִיד. "הַתּוֹרָה כְּבֵדָה?" הִתְפַּלֵּא הָרַב. "עַל הַתּוֹרָה כָּתוּב שֶׁהִיא 'נוֹשֵׂאת-אֶת נוֹשְׂאֶיהָ'. הַתּוֹרָה הִיא תּוֹרַת חַיִּים. הִיא אֵינָה כְּבֵדָה כָּלֵל וְכָלֵל". וְהוּא הִמְשִׁיךְ לְרִקְדָּה בְּשִׂמְחָה עִם סֵפֶר הַתּוֹרָה עוֹד זְמַן רַב.

*מתוך משמיע ישועה, הוצאת אור עציון

הכנסת אורחים

משפחה אחת- אבא, אמא וילדים- עמדה ברחוב וסביבה היו פזורים ארגזים ומזודות.
מבטם של בני המשפחה היה עצוב.

"מדוע אתם עומדים כאן ברחוב?" שאלו אותם עוברים ושבים.
"אין לנו בית", הם ענו, "ואין לנו איפה לישן הלילה..."

כאשר שמעו זאת הרב צבי-יהודה ואשתו, הם מיד הזמינו את המשפחה אל ביתם.

תקופה ארוכה התגוררה המשפחה בביתם. הם בשלו, אכלו

במטבחם של הרב ואשתו והתנהגו כבני בית.

הרב ספר לכלם שהם חברים שבאו להתגורר

עמו וחלק להם כבוד רב.

*מתוך משמיע ישועה, הוצאת אור עציון

